

► Hij bereidt nu maaltijden in de Utrechtse Sleep Inn: 'Koken is mijn passie'

Dakloze Nanang vindt zijn plek als hulpkok in Sleep Inn

Utrechter Nanang Veenhuizen (37) kent de zelfkant van de samenleving. Drie jaar lang was hij dakloos en zwierf hij over straat. Nu helpt hij als kok in de keuken van de Sleep Inn. „Als dakloze weet je niet hoe je dag zal verlopen. Het is een survival.“

Peter van de Vusse

Utrecht

Aan de buitenkant kan je niet zien dat Nanang Veenhuizen (37) een zwaar leven heeft geleid. Drie jaar lang zwierf hij over straat in Utrecht en omstreken. Ogenscheinlijk heeft het harde straatleven geen sporen bij hem achtergelaten, want Nanang ziet eruit als een doodnormale man: bescheiden, netjes en verzorgd. „Het was een zware en leerzame tijd. Je moet elke dag bedenken waar je heengaat.“

Komende zaterdag staat Nanang in de keuken van het smulhuis van de Tussenvoorziening aan het Jansveld in Utrecht. Daar bereidt hij als hulpkok een soepmaaltijd voor de dak- en thuislozen. In het kader van Wereldarmorededag vindt in Utrecht dan het grote stadsdiner plaats: een evenement waarbij het de bedoeling is dat Utrechters samen soep eten om het gevoel van saamhorigheid te delen. „Zo'n maaltijd brengt mensen bij elkaar.“

Als baby werd de in Jakarta geboren Nanang geadopteerd door Utrechtse ouders. Zijn jeugd bracht hij, samen met een ook uit Indonesië geadopteerde oudere broer, door in Utrecht en later in Nieuwegein. „Het gezin waarin ik ben opgegroeid voelde als een rollercoaster,“ typeert hij zijn Utrechtse jeugd.

Alcoholiste

Over zijn jeugdijaren kan hij een boek schrijven. „Er gebeurde van alles. Mijn vader was makelaar en maakte lange dagen. Mijn moeder was een alcoholiste. Ze was onberekenbaar. Soms was ze lief, maar ze kon ook boos worden en ruziemaken. Op een gegeven moment escaleerde het en ben ik het huis uit gefluht en naar een vriend van mijn vader gegaan. Toen ik 11 jaar was, scheidde mijn ouders. Ik ging met mijn vader in Nieuwegein wonen. Nieuwegein was een leuke tijd. In die tijd zag ik mijn moeder om de week. Dat ging een tijdje goed, daarna kregen we toch weer ruzie. Toen is het contact ver-

▲ Nanang Veenhuizen: „Aan de maaltijden voeg ik een Aziatisch snuffje toe. Ik maak nooit een standaard Hollandse pot.“

FOTO: ANZELBEK/DEJONKE

Een maaltijd brengt mensen bij elkaar

—Nanang Veenhuizen

broken. Een paar jaar later is mijn moeder overleden. En toen ik 18 jaar was, stierf mijn vader. Dit is nog maar een klein deel van mijn jeugd. Er is zo veel gebeurd. Als ik erop terugkijk, zeg ik dat mijn jeugd tussen het redelijke en slecht inzat.“

„Ik ben een tijdje dakloos geweest. Nadat ik eerst met vrienden een appartement deelde in Overvecht, vond ik een kamertje elders. Daar moest ik uit omdat ik de huur niet kon betalen. Mijn bewindvoerder wilde de huur niet betalen, omdat ik niet werkte. Terwijl ik een erfenis had gekregen van mijn overleden vader die panden bezat in Utrecht. Wat de bewindvoerder eiste, was niet redelijk. Daardoor kwam ik op straat terecht.“

„Als je dakloos bent, weet je niet hoe je je dagen moet vullen. Om tien uur 's ochtends moet je de Sleep Inn uit. Dan leef je tot 18 uur op straat. Wat moet je doen? Waar moet je naartoe? Lichamelijk is het zwaar.

Het is survival. Je bent altijd moe, je vindt geen rust. Er was een dagopvang aan de Catharijnesteeg, maar ik vond het daar niet prettig. Vaak ging ik naar de bibliotheek aan de Oudegracht. Bij mooi weer maakte ik een wandelingetje langs de Kromme Rijn richting Bunnik om in het zonnetje te zitten.“

Smulmuntjes

„Veel dak- en thuislozen zijn alcoholist en verslaafd. Je moet goed op je spullen letten en uitkijken dat jezelf ook niet gaat drinken en gebruiken. Dat is mij gelukt: ik lust een biertje, maar ben niet verslaafd. Drugs heb ik nooit gebruikt, wel heb ik af en toe gelowd. Het grootste deel van de tijd op straat was ik alleen. Met de 20 euro per week die ik kreeg van de bewindvoerder, moest ik het redden. Bij het ontbijt in de Sleep Inn regelde ik mijn lunchpakket. Door schoon te maken bij de nachtopvang kreeg ik

RECEPT

Romeinse maaltijdsoep

Het recept voor de Romeinse soepmaaltijd voor het Utrechtse stadsdiner van komende zaterdag is voor vier personen. Het gaat om ongeveer 1,5 liter soep.

De bereiding: Zet twee pannen op het vuur. Vul er één met anderhalve liter water en doe hier laurier in. Snij een ui en knoflook fijn. Doe het snijval in de pan met water en fruit de ui en knoflook in een laagje olijfolie met het kruidenmengsel in de andere pan. Doe hetzelfde met een wortel en de venkel. In de ene pan ben je dus je groenten aan het aanruiten met het kruidenmengsel en in de andere maak je bouillon. Schil een pompoen en een aardappel. Het snijval mag je weggooien. Snij de pompoen en aardappel in stukjes groot dit bij de ui, wortel en venkel. Laat het even meebakken en zet het vuur laag. Als de bouillon kookt, laat je deze op laag vuur ongeveer drie kwartier trekken. Schep ondertussen af en toe je groenten om. Zeef de bouillon en doe het vocht bij je groenten. Breng het weer aan de kook en laat nog tien minuten op laag vuur koken. Pureer de soep met een staafmixer, blender of keukenmachine. Doe een beetje room erbij en breng op smaak met peper en zout.

■ Utrechters die thuis willen meeten kunnen een pakket met ingrediënten bestellen. De opbrengst is voor de voedselbank. Meer informatie en het programma is te vinden op www.stadsdinerutrecht.nl.

nog wat extra smulmuntjes. Een ochtendje werken was twee avonden eten. Zo loste ik het op.“

„Sinds 1 september heb ik een studiootje in Leidsche Rijn. Ik ben er hartstikke blij mee. Ik heb er drie jaar op moeten wachten. Maar het is een tussenstap. Uiteindelijk wil ik naar Leeuwarden waar mijn andere broer Doedo woont. Weg uit Utrecht en van alles wat ik hier heb meegemaakt. Helemaal opnieuw beginnen. Sinds begin dit jaar ben ik hulpkok in de keuken van de Sleep Inn en bij de nachtopvang NoiZ aan de Maliebaan. Koken is mijn passie. Aan de maaltijden voeg ik een Aziatisch snuffje toe. Ik maak nooit een standaard Hollandse pot. Zo ben ik om de dag lekker bezig. Zaterdag kook ik voor twintig mensen. Ik vind het stadsdiner een uitstekend initiatief. Een maaltijd brengt mensen bij elkaar. Zo'n stadsdiner zou twee keer per jaar georganiseerd moeten worden.“